

# Συμβουλευτική συζήτηση

Μια Συλλογή που ετοίμασε το Τμήμα Ερευνών  
του Παγκοσμίου Οίκου Δικαιοσύνης

ISBN 960-7521-13-7

Copyright ελληνικής έκδοσης:

© 1998 Εκδόσεις Αηδώνι<sup>®</sup>

Επιτροπή Εκδόσεων

Πανελλήνιος Σύνδεσμος των Μπαχάι<sup>®</sup>  
Στεφανοπούλου 5, 11147 Γαλάτσι, Αθήνα.

Πρώτη Έκδοση

Τίτλος πρωτοτύπου: Consultation: A Compilation  
February, 1978

## Περιεχόμενα

Αποσπάσματα από τις Γραφές του Μπαχάολλα..... 5

Αποσπάσματα από τις Γραφές  
και τα Λόγια του Αμπντολ-Μπαχά..... 7

Από τις Γραφές του Σόγι Εφέντι και επιστολές  
που γράφτηκαν εκ μέρους του.....17

Μηνύματα απο τον Παγκόσμιο Οίκο Δικαιοσύνης.....27

## Αποσπάσματα από τις Γραφές του Μπαχάολλα\*

«Το Μέγιστο Ον λέει: Ο ουρανός της θείας σοφίας φωτίζεται από τους δύο φωτοδότες της συμβουλευτικής συζήτησης και της συμπόνιας. Συσκεφτείτε μαζί πάνω σε όλα τα θέματα, αφού η συζήτηση είναι ο λύχνος της καθοδήγησης που δείχνει το δρόμο και είναι ο δότης της αντίληψης.»

(1)

«Λέγε: κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να φτάσει στην αληθινή του στάθμη παρά μόνο μέσα από τη δικαιοσύνη του. Καμιά δύναμη δεν μπορεί να υπάρξει παρά μόνο μέσα από την ενότητα. Καμιά ευτυχία και καμιά ευημερία δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά μόνο μέσα από τη συζήτηση.» (2)

«Η συζήτηση προσφέρει μεγαλύτερη επίγνωση και μετατρέπει την εικασία σε βεβαιότητα. Είναι ένα λαμπρό φως το οποίο, σ'ένα σκοτεινό κόσμο, δείχνει το δρόμο και καθοδηγεί. Για το κάθε τι υπάρχει και θα συνεχίσει να υπάρχει μια κατάσταση τελειότητας και ωριμότητας. Η ωριμότητα του

---

\* Όλα τα κείμενα είναι αποσπάσματα από Πινακίδες που έχουν μεταφραστεί παλαιότερα εκτός κι αν αναφέρεται η πηγή.

χαρίσματος της αντίληψης γίνεται φανερή μέσα από τη συζήτηση.»

(3)

«Τέτοια ζητήματα πρέπει να ρυθμίζονται μέσα από τη συζήτηση και οτιδήποτε προκύπτει μέσα από τη συζήτηση εκείνων που έχουν επιλεγεί, εκείνο είναι πραγματικά η εντολή του Θεού, του Βοηθού στον Κίνδυνο, του Αυθύπαρκτου.» (4)

«Σε όλα τα πράγματα είναι απαραίτητο να γίνεται συμβουλευτική συζήτηση. Αυτό το θέμα πρέπει να τονιστεί έντονα από σένα, έτσι ώστε η συζήτηση να τηρείται από όλους. Ο σκοπός εκείνου που έχει αποκαλυφτεί από την Πένα του Υψίστου είναι να πραγματοποιείται πλήρης συζήτησης μεταξύ των φίλων, επειδή είναι και θα είναι πάντα μια αιτία επίγνωσης και αφύπνισης και μια πηγή καλού και ευημερίας.» (5)

«Επιβάλλεται σε αυτούς να είναι οι έμπιστοι του Ελεήμονα ανάμεσα στους ανθρώπους και να θεωρούν τους εαυτούς τους σαν φύλακες που έχουν οριστεί από το Θεό για όλους που κατοικούν στη γη. Επιβάλλεται σε αυτούς να συσκέπτονται μαζί και να φροντίζουν τα συμφέροντα των υπηρετών του Θεού, για χάρη Του, όπως φροντίζουν και τα δικά τους συμφέροντα, και να επιλέγουν εκείνο που είναι πρόπον και κόσμιο. Αυτό σας έχει διατάξει ο Κύριος και Θεός σας, ο Φιλεύσπλαχνος, ο Συγχωρών. Προσέξτε μήπως παραμερίσετε εκείνο που αποκαλύφτηκε ξεκάθαρα στην Πινακίδα Του. Φοβηθείτε το Θεό, ω εσείς που αντιλαμβάνεστε!»

(Παρατίθεται στην επιστολή του Φύλακα με ημερομηνία 5 Μαρτίου 1922 προς τους φίλους στην Αμερική, Bahá'í Administration, p. 21) (6)

«Αν στην πρώτη ομάδα των ατόμων που έχουν συγκεντρωθεί δεν επιτευχθεί ομοφωνία, θα πρέπει να προστεθούν νέα άτομα, και μετά πρέπει να επιλεγεί από ανάμεσά τους με κλήρο μια ομάδα ίση στον αριθμό με το Μέγιστο Όνομα (9) ή μικρότερη ή μεγαλύτερη, με την οποία θα ανανεωθεί η συζήτηση. Οποιοδήποτε κι αν είναι το αποτέλεσμα πρέπει να γίνει αποδεκτό. Αν τη δεύτερη φορά διαφέρουν πάλι οι γνώμες, επαναλάβετε τη διαδικασία για τρίτη φορά. Αυτή τη φορά υπακούστε στην ψήφο της πλειοψηφίας. Αληθινά Εκείνος καθοδηγεί όποιον επιθυμεί στο ευθύ Μονοπάτι.»<sup>1</sup>

(Questions and Answers) (7)

## **Αποσπάσματα από τις Γραφές και τα Λόγια του Αμπντολ-Μπαχά**

«Επιβάλλεται στον καθένα να μην παίρνει κανένα βήμα προτού συμβουλευτεί το Πνευματικό Συμβούλιο και πρέπει ασφαλώς όλοι να υπακούουν ολόψυχα στην εντολή του και να είναι υποτακτικοί σε αυτό, έτσι ώστε τα πράγματα να ρυθμιστούν κατάλληλα και να διευθετηθούν σωστά. Αλλιώς ο καθένας θα πράττει ανεξάρτητα και μετά από δική του κρίση, θα ακολουθεί τη δική του επιθυμία και θα βλάπτει την Πίστη».

(Παρατίθεται στην επιστολή του Φύλακα με ημερομηνία 5 Μαρτίου 1922 προς τους φίλους στην Αμερική, Bahá'í Administration, p.21) (8)

«Οι βασικές προϋποθέσεις για εκείνους που συσκέπτονται μαζί είναι αγνότητα πρόθεσης, ακτινοβολία πνεύματος, αποδέσμευση απ' όλα εκτός του Θεού, έλξη προς τις Θείες Ευωδίες Του, ταπεινότητα και ταπεινοφροσύνη μεταξύ των αγαπημένων Του, υπομονή και ανεκτικότητα στις δυσκολίες και υπηρεσία στο υψηλό Του Κατώφλι. Αν βοηθηθούν μεγαλόψυχα στο ν' αποκτήσουν αυτές τις ιδιότητες, θα τους παρασχεθεί νίκη από το αόρατο Βασίλειο του Μπαχά.» «Τα μέλη πρέπει να συσκέπτονται έτσι μεταξύ τους ώστε να μην προκύπτει καμιά περίπτωση δυσάρεστου συναισθήματος ή διχόνοιας. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί όταν το κάθε μέλος εκφράζει με απόλυτη ελευθερία τη δική του γνώμη και προβάλλει το επιχείρημά του. Αν κάποιος του αντιτεθεί, δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να πληγωθεί γιατί μόνο όταν τα ζητήματα συζητούνται πλήρως αποκαλύπτεται ο σωστός δρόμος. Η λαμπρή σπίθα της αλήθειας εμφανίζεται μόνο μετά τη

<sup>1</sup> Αυτή η δήλωση αποκαλύφτηκε σαν απάντηση σε μια ερώτηση σχετικά με την Μπαχά διδασκαλία για τη συζήτηση

σύγκρουση διαφορετικών απόψεων. Αν μετά τη συζήτηση ληφθεί μια απόφαση ομόφωνα, πολύ καλά. Αν όμως, ο Θεός να φυλάξει, παρουσιαστούν διαφορές απόψεων, πρέπει να υπερισχύσει η φωνή της πλειοψηφίας.»

(Παρατίθεται σε επιστολή του Φύλακα με ημερομηνία 5 Μαρτίου 1922 προς τους φίλους στην Αμερική, Bahá'í Administration, p. 21) (9)

«Η πρώτη προϋπόθεση είναι η απόλυτη αγάπη και αρμονία μεταξύ των μελών του συμβουλίου. Πρέπει να είναι ολοκληρωτικά απαλλαγμένα από την αποξένωση και πρέπει να φανερώνουν από μέσα τους την Ενότητα του Θεού, διότι είναι τα κύματα μιας θάλασσας, οι σταγόνες ενός ποταμού, τα αστέρια ενός ουρανού, οι ακτίνες ενός ήλιου, τα δέντρα ενός περιβολιού, τα λουλούδια ενός κήπου. Αν δεν υπάρχει αρμονία στη σκέψη και απόλυτη ενότητα, αυτή η συγκέντρωση θα διαλυθεί και αυτή η συνάθροιση δε θα έχει καμιά αξία. Η δεύτερη προϋπόθεση: - Πρέπει όταν συναθροίζονται να στρέφουν τα πρόσωπά τους προς την Ουράνια Βασιλεία και να ζητούν βοήθεια από το Βασίλειο της Δόξας. Τότε πρέπει να προβούν στην έκφραση των απόψεών τους με υπέρτατη αφοσίωση, ευγένεια, αξιοπρέπεια, φροντίδα και μετριοπάθεια. Σε κάθε ζήτημα πρέπει να επιζητούν την αλήθεια και να μην επιμένουν στις δικές τους απόψεις, διότι το πείσμα και η επιμονή στις προσωπικές απόψεις θα οδηγήσει τελικά στη διχόνοια και στη φιλονικία και η αλήθεια θα μείνει κρυμμένη. Τα αξιότιμα μέλη πρέπει με απόλυτη ελευθερία να εκφράζουν τις σκέψεις τους, ενώ σε καμιά περίπτωση δεν είναι επιτρεπτό να υποβιβάζει ο ένας τη γνώμη του άλλου, απεναντίας, πρέπει με μετριοπάθεια να εκθέτει την αλήθεια και αν προκύψουν διαφορές απόψεων πρέπει να επικρατήσει η φωνή της πλειοψηφίας και όλοι πρέπει να υπακούσουν και να υποταχθούν στην πλειοψηφία. Δεν επιτρέπεται επίσης, κανένα από τα αξιότιμα μέλη να αντιταχθεί ή να επικρίνει, είτε μέσα είτε έξω από τη συγκέντρωση, οποιαδήποτε απόφαση είχε ληφθεί πριν, ακόμη κι αν αυτή η απόφαση δεν είναι σωστή, διότι μια τέτοια κριτική θα εμπόδιζε την επιβολή οποιασδήποτε απόφασης. Σε συντομία, οποιοδήποτε πράγμα διευθετείται αρμονικά, με αγάπη και αγνά κίνητρα, το αποτέλεσμά του είναι λαμπρό, ενώ αν επικρατήσει και το ελάχιστο ίχνος αποξένωσης, το αποτέλεσμα θα είναι απόλυτο σκοτάδι... Αν ληφθεί αυτό υπόψη, αυτή η συνάθροιση θα είναι του Θεού, διαφορετικά θα οδηγήσει στην ψυχρότητα και στην αποξένωση που προέρχονται από το Κακό... Αν προσπαθήσουν να εκπληρώσουν αυτές τις προϋποθέσεις η Χάρη του Αγίου Πνεύματος θα τους απονεμηθεί και αυτή η συνάθροιση θα γίνει το επίκεντρο των Θείων ευλογιών, οι στρατιές της Θείας επιβεβαίωσης θα κατέλθουν για βοήθειά τους και μέρα με τη μέρα θα δέχονται μια νέα διάχυση Πνεύματος.»

(Παρατίθεται σε επιστολή του Φύλακα με ημερομηνία 5 Μαρτίου 1922 προς τους φίλους στην Αμερική, Bahai Administration, pp. 22-23) (10)

«Αν μερικές ψυχές συγκεντρωθούν σε μια συνάθροιση αγάπης με τα αισθήματα της Βασιλείας, με τα θεία θέλητρα, με αγνές καρδιές και απόλυτη αγνότητα και αγιότητα, για να εναρμονιστούν στο πνεύμα και στην ευωδία, αυτή η συγκέντρωση θα επιδράσει πάνω σε όλο τον κόσμο. Οι συνθήκες, τα λόγια και οι πράξεις αυτής της συγκέντρωσης θα οδηγήσουν τον κόσμο στην αιώνια ευτυχία και θα είναι μια μαρτυρία της χάρης της Βασιλείας. Το Άγιο Πνεύμα θα τους ενισχύσει και οι στρατιές του Ουράνιου Πλήθους θα τους καταστήσουν νικητές και οι άγγελοι του Αμπχά θα προσέλθουν διαδοχικά.»

(Tablets of Abdu'l-Bahá, p. 508) (11)

«Έτσι τα μέλη πρέπει να συζητούν και να συσκέπτονται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην παρουσιαστεί διαφωνία, ούτε απέχθεια. Όταν συγκεντρώνονται για να συζητήσουν, το κάθε μέλος πρέπει να έχει απόλυτη ελευθερία στην έκφραση των απόψεών του και στην έκθεση των τεκμηρίων της δήλωσής του. Αν κάποιο άλλο μέλος του αντιτεθεί δεν πρέπει να εξάπτεται, διότι αν δεν υπάρχει έρευνα ή επαλήθευση των ερωτημάτων και θεμάτων, δε θα αποκαλυφθεί ούτε θα κατανοηθεί η ευάρεστη άποψη. Το λαμπρό φως που προέρχεται από τη σύγκρουση σκέψεων είναι ο φωτοδότης της πραγματικότητας.»

(Bahá'í World Faith, p. 406) (12)

«Αν συμφωνήσουν σ'ένα θέμα, ακόμα κι αν είναι λάθος, είναι καλύτερο παρά να διαφωνήσουν και να έχουν δίκιο, διότι αυτή η διαφωνία θα επιφέρει την καταστροφή των θείων θεμελίων. Ακόμα κι αν ένα από τα μέρη έχει δίκιο, και αυτοί διαφωνούν αυτό θα γίνει αιτία χιλιάδων κακών, αλλά αν

συμφωνούν, και τα δύο μέρη είναι λάθος, αφού είναι ενωμένα, η αλήθεια θα αποκαλυφτεί και το λάθος θα διορθωθεί.»

(Bahá'í World Faith, p. 411)

(13)

«Η συζήτηση έχει τεράστια σημασία και είναι ένα από τα πιο ισχυρά όργανα που συμβάλλει στην ηρεμία και ευτυχία των ανθρώπων. Για παράδειγμα, όταν ένας πιστός είναι αβέβαιος για τις υποθέσεις του, ή όταν επιδιώκει ν' ασχοληθεί με ένα σχέδιο ή επάγγελμα, οι φίλοι πρέπει να συγκεντρωθούν και να βρουν μια λύση γι' αυτόν. Εκείνος, με τη σειρά του, πρέπει να πράξει αναλόγως. Το ίδιο και σε μεγαλύτερα θέματα, όταν παρουσιάζεται ένα πρόβλημα, ή εμφανίζεται μια δυσκολία, οι σοφοί θα πρέπει να συγκεντρωθούν, να συζητήσουν και να βρουν μια λύση. Κατόπιν πρέπει να βασιστούν στον Έναν αληθινό Θεό και να παραδοθούν στην Πρόνοιά Του, με όποιον τρόπο κι αν αποκαλυφτεί, διότι οι θείες επιβεβαιώσεις αναμφισβήτητα θα βοηθήσουν. Η συζήτηση, επομένως, είναι μια από τις απαραίτητες διατάξεις του Κυρίου της ανθρωπότητας.»

(14)

«Ο άνθρωπος πρέπει να συζητάει για όλα τα ζητήματα, είτε μεγάλα είτε μικρά, έτσι ώστε να γίνει γνώστης του καλού. Η συζήτηση του δίνει ενόραση για τα πράγματα και τον βοηθάει να ερευνήσει θέματα που είναι άγνωστα. Το φως της αλήθειας λάμπει στα πρόσωπα εκείνων που παίρνουν μέρος σε συζήτηση. Μια τέτοια συζήτηση κάνει τα ζώντα ύδατα να κυλήσουν στα λιβάδια της πραγματικότητας του ανθρώπου, τις ακτίνες της πανάρχαιας δόξας να λάμπουν πάνω του και το δέντρο της ύπαρξής του να στολιστεί με θαυμάσιους καρπούς. Τα μέλη που συζητούν, ωστόσο, πρέπει να συμπεριφέρονται με απόλυτη αγάπη, αρμονία και ειλικρίνεια μεταξύ τους. Η αρχή της συζήτησης είναι ένα από τα πιο θεμελιώδη στοιχεία του θείου οικοδομήματος. Ακόμη και στις συνηθισμένες υποθέσεις τους τα μέλη της κοινωνίας πρέπει να συζητούν.»

(15)

«Ο κάθε ένας από τους φίλους πρέπει να εγκωμιάζει τον άλλον και ο καθένας πρέπει να θεωρεί τον εαυτό του ασημαντό και μηδαμινό στην παρουσία των άλλων. Όλα τα ζητήματα πρέπει να συζητούνται στη συγκέντρωση και οποιαδήποτε είναι η ψήφος της πλειοψηφίας πρέπει να εκτελείται. Ορκίζομαι στον Έναν αληθινό Θεό, είναι καλύτερο να συμφωνούν όλοι σε μια εσφαλμένη απόφαση παρά να ξεχωρίζει μία σωστή ψήφος, αφού οι ψήφοι που ξεχωρίζουν μπορεί να αποτελέσουν πηγή διχόνοιας που οδηγεί στην καταστροφή. Ενώ, αν σε μια περίπτωση πάρουν μια εσφαλμένη απόφαση, σε εκατό άλλες περιπτώσεις θα υιοθετήσουν σωστές αποφάσεις και θα διασφαλίζεται η ομόνοια και η ενότητα. Αυτό θα αντισταθμίσει οποιαδήποτε ατέλεια και θα οδηγήσει τελικά στην επανόρθωση του λάθους.»

(16)

«Ο σκοπός της συζήτησης είναι να δείξει ότι οι απόψεις μερικών ατόμων είναι σίγουρα προτιμότερες από τις απόψεις ενός, όπως και η δύναμη ενός αριθμού ανθρώπων είναι φυσικά μεγαλύτερη από τη δύναμη ενός ανθρώπου. Συνεπώς η συζήτηση είναι αποδεκτή στην παρουσία του Πανίσχυρου και έχει επιβληθεί στους πιστούς έτσι ώστε να συσκέπτονται πάνω σε συνηθισμένα και προσωπικά θέματα, καθώς και σε υποθέσεις που είναι γενικής φύσης και παγκόσμιες.

«Για παράδειγμα, όταν ένας άνθρωπος έχει να βγάλει σε πέρας ένα έργο, αν συζητήσει με μερικά από τα αδέρφια του, εκείνο που είναι ευάρεστο θα ερευνηθεί φυσικά και θα αποκαλυφτεί μπροστά στα μάτια του και η αλήθεια θα φανερωθεί. Το ίδιο και σε ένα υψηλότερο επίπεδο, αν οι άνθρωποι ενός χωριού συμβουλευθούν ο ένας τον άλλον για τις υποθέσεις τους, η σωστή λύση σίγουρα θα αποκαλυφτεί. Με τον ίδιο τρόπο, τα μέλη κάθε επαγγέλματος, όπως στη βιομηχανία, πρέπει να συζητούν και εκείνοι που ασχολούνται με το εμπόριο πρέπει παρομοίως να συζητούν για εμπορικές υποθέσεις. Με λίγα λόγια, η συζήτηση είναι ευκαταία και αποδεκτή για όλα τα πράγματα και σε όλα τα ζητήματα.»

(Παρατίθεται σε επιστολή του Φύλακα με ημερομηνία 15 Φεβρουαρίου 1922 προς το Εθνικό Πνευματικό Συμβούλιο της Περσίας)

(17)

«Σχετικά με την ερώτησή σας για τη συζήτηση ενός πατέρα με το γιο του ή ενός γιου με τον πατέρα του σε θέματα επιτηδεύματος και εμπορίου, η συζήτηση είναι ένα από τα θεμελιώδη στοιχεία της βάσης του Νόμου του Θεού. Μια τέτοια συζήτηση είναι σίγουρα αποδεκτή, είτε μεταξύ πατέρα και γιου είτε με άλλους. Δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο από αυτό. Ο άνθρωπος πρέπει να συζητάει για όλα

τα πράγματα γιατί αυτό θα τον οδηγήσει στο βάθος κάθε προβλήματος και θα τον βοηθήσει να βρει τη σωστή λύση.» (18)

«Τα αξιότιμα μέλη του Πνευματικού Συμβουλίου πρέπει να καταβάλλουν τις προσπάθειές τους ώστε να μην προκύψουν διαφορές, κι αν ωστόσο προκύψουν τέτοιες διαφορές, δεν πρέπει να φτάσουν στο σημείο να προκαλέσουν σύγκρουση, μίσος και ανταγωνισμό τα οποία οδηγούν σε απειλές. Όταν αντιλαμβάνεστε ότι έχετε φτάσει σε μια φάση όπου πρόκειται να δημιουργηθούν εχθρότητα και απειλές, πρέπει αμέσως να αναβάλετε τη συζήτηση του θέματος μέχρις ότου εξαφανιστούν οι φιλονικίες, οι λογομαχίες και η μεγαλόφωνη ομιλία και παρουσιαστεί η ευνοϊκή στιγμή.» (19)

«Διευθετήστε όλα τα ζητήματα, είτε μικρά είτε μεγάλα, με τη συζήτηση. Αν δεν προηγηθεί συζήτηση, μην πάρετε κανένα σημαντικό βήμα στις προσωπικές σας υποθέσεις. Ενδιαφερθείτε ο ένας για τον άλλον. Βοηθήστε ο ένας τον άλλον στα σχέδια και προγράμματά σας. Δείξτε συμπόνια ο ένας στον άλλον. Μην αφήνετε κανέναν σε όλη τη χώρα να βρίσκεται σε ανάγκη. Συμπαρασταθείτε ο ένας στον άλλον μέχρι να γίνετε σαν ένα σώμα όλοι μαζί...» (20)

«Κάθε συγκέντρωση που έχει οργανωθεί με σκοπό την ενότητα και την ομόνοια θα συντελέσει στο να μετατραπούν οι ξένοι σε φίλους, οι εχθροί σε συνεργάτες και ο Αμπντολ-Μπαχά θα είναι παρών με την καρδιά και την ψυχή Του σε αυτή τη συγκέντρωση.»

(Tablets of Abdu'l-Bahá, p. 533) (21)

«Σ' αυτή την Υπόθεση, η συζήτηση έχει ζωτική σημασία, αλλά η πρόθεση είναι η πνευματική σύσκεψη και όχι απλώς η έκφραση προσωπικών απόψεων. Στη Γαλλία ήμουν παρών σε μια συνεδρίαση της γερουσίας αλλά η εμπειρία μου δεν ήταν εντυπωσιακή. Οι κοινοβουλευτικές συζητήσεις θα πρέπει να έχουν ως αντικείμενό τους να ρίξουν το φως της αλήθειας στα ζητήματα που προβάλλονται και όχι να προσφέρουν ένα πεδίο μάχης για εναντίωση και ισχυρογνωμοσύνη. Ο ανταγωνισμός και η αντιλογία είναι δυσάρεστα φαινόμενα και πάντα καταστρεπτικά για την αλήθεια. Στην κοινοβουλευτική συγκέντρωση που αναφέρθηκε, η λογομαχία και οι άχρηστες σοφιστείες ήταν συχνές, με αποτέλεσμα τις περισσότερες φορές τη σύγχυση και αναταραχή. Μάλιστα σε μια περίπτωση έγινε και μια συμπλοκή μεταξύ δύο μελών. Αυτή δεν ήταν συζήτηση αλλά κωμωδία.»

«Ο σκοπός είναι να τονιστεί η δήλωση ότι η συμβουλευτική συζήτηση πρέπει να έχει ως αντικείμενό της την έρευνα για την αλήθεια. Εκείνος ο οποίος εκφράζει μια άποψη δεν πρέπει να την προβάλλει ως ορθή και σωστή αλλά να την παρουσιάζει ως συνεισφορά στην ομοφωνία απόψεων, διότι το φως της πραγματικότητας φανερώνεται όταν συμπίπτουν δύο απόψεις. Η σπίθα παράγεται όταν ο πυρόλιθος και το ατσάλι έρχονται σε επαφή. Ο άνθρωπος πρέπει να ζυγίζει τις απόψεις του με απόλυτη γαλήνη, ηρεμία και ψυχραιμία. Προτού εκφράσει τις δικές του απόψεις πρέπει να εξετάσει προσεκτικά τις απόψεις που έχουν ήδη εκφραστεί από άλλους. Αν διαπιστώσει ότι κάποια γνώμη που εκφράστηκε προηγουμένα είναι πιο αληθινή και αξίζει περισσότερο, πρέπει να τη δεχτεί αμέσως και να μην επιμένει σκόπιμα στη δική του γνώμη. Με αυτή την άριστη μέθοδο προσπαθεί να φτάσει στην ενότητα και την αλήθεια. Είναι λυπηρό να υπάρχει εναντίωση και διαίρεση. Είναι τότε καλύτερο να ζητηθεί η γνώμη κάποιου σοφού και συνετού ανθρώπου. Αλλιώς η αντιλογία και η λογομαχία όπου παρουσιάζεται ποικιλία και διάσταση απόψεων θα δημιουργήσουν την ανάγκη ν' αποφασιστεί το θέμα από κάποιο δικαστικό σώμα. Μπορεί ακόμη και η γνώμη της πλειοψηφίας ή η ομοφωνία να είναι λάθος. Χίλιοι άνθρωποι μπορεί να υποστηρίξουν μια γνώμη και να είναι λάθος ενώ ένας σοφός άνθρωπος να έχει δίκιο. Συνεπώς αληθινή συζήτηση είναι η πνευματική σύσκεψη με μια στάση και ατμόσφαιρα αγάπης. Τα μέλη πρέπει να αγαπάνε ο ένας τον άλλον με ένα πνεύμα αλληλεγγύης έτσι ώστε να προκύψουν καλά αποτελέσματα. Η αγάπη και η αλληλεγγύη είναι τα θεμέλια.»

«Η πιο αξιοσημείωτη περίπτωση πνευματικής συζήτησης υπήρξε η συνάθροιση των μαθητών του Ιησού Χριστού πάνω στο βουνό μετά την ανάληψή Του. Είπαν: 'Η Αυτού Αγιότητά Του ο Ιησούς Χριστός σταυρώθηκε και εμείς δεν έχουμε πια καμιά σχέση και επαφή μαζί Του, με το φυσικό Του σώμα. Συνεπώς πρέπει να είμαστε πιστοί και αφοσιωμένοι σ' Αυτόν, πρέπει να είμαστε ευγνώμονες και να Τον εκτιμούμε διότι μας ανέστησε από νεκρούς, μας έκανε σοφούς, μας έδωσε ζωή αιώνια. Τι να κάνουμε για να Του είμαστε πιστοί;' Κι έτσι έκαναν συμβούλιο. Ένας από αυτούς είπε, 'πρέπει ν' αποδεσμευτούμε από τις αλυσίδες και τα δεσμά του κόσμου, αλλιώς δεν μπορούμε να είμαστε πιστοί.' Οι άλλοι απάντησαν 'Ναι έτσι είναι'. Ένας άλλος είπε, 'είτε πρέπει να είμαστε παντρεμένοι και

πιστοί στις γυναίκες και στα παιδιά μας, είτε να υπηρετήσουμε τον Κύριό μας απαλλαγμένοι από αυτούς τους δεσμούς. Δεν μπορούμε να ασχολούμαστε με τη φροντίδα και την εξασφάλιση των οικογενειών μας και την ίδια στιγμή να κηρύττουμε τη βασιλεία στην έρημο. Συνεπώς εκείνοι που δεν είναι παντρεμένοι ας παραμείνουν έτσι και εκείνοι που είναι παντρεμένοι να προμηθεύσουν τα μέσα για τη συντήρηση και την άνεση των οικογενειών τους και μετά να πάνε να μεταδώσουν το μήνυμα των χαρμόσυνων νέων.' Δεν υπήρξαν αντίθετες γνώμες και όλοι συμφώνησαν λέγοντας 'αυτό είναι το σωστό'. Ένας τρίτος μαθητής είπε, 'για να κάνουμε αξιόλογες πράξεις στη βασιλεία πρέπει να κάνουμε ακόμη περισσότερες αυτοθυσίες. Από δω και πέρα πρέπει να αποποιηθούμε την ανάπαυση και τη σωματική άνεση, ν'αποδεχτούμε κάθε δυσκολία, να ξεχάσουμε τον εαυτό μας και να διδάξουμε την Υπόθεση του Θεού.' Αυτό το δέχτηκαν και το ενέκριναν όλοι οι άλλοι. Τέλος ένας τέταρτος μαθητής είπε, 'υπάρχει και μια άλλη ακόμη άποψη της πίστης και της ενότητάς μας. Για χάρη του Ιησού μπορεί να μας χτυπήσουν, να μας φυλακίσουν και να μας εξορίσουν. Μπορεί και να μας σκοτώσουν. Ας πάρουμε αυτό το μάθημα τώρα. Ας αντιληφθούμε και ας το πάρουμε απόφαση ότι ακόμη κι αν μας χτυπήσουν, μας εξορίσουν, μας βλασφημήσουν, μας φτύσουν και μας οδηγήσουν στο θάνατο, πρέπει να τα αποδεχτούμε όλα αυτά με ευχαρίστηση, αγαπώντας εκείνους που μας μισούν και μας πληγώνουν.' Όλοι οι μαθητές απάντησαν, 'σίγουρα θα πράξουμε έτσι - είμαστε σύμφωνοι, αυτό είναι το σωστό'. Ύστερα κατέβηκαν από την κορυφή του βουνού και ο καθένας πήρε το δρόμο του με διαφορετική κατεύθυνση για τη δική του θεία αποστολή.»

«Αυτή ήταν πραγματική συζήτηση. Αυτή ήταν πνευματική συζήτηση και όχι απλώς η έκφραση προσωπικών απόψεων σε κοινοβουλευτική αντιπαράταξη και διαμάχη.»

(The Promulgation of Universal Peace, pp. 68-70) (22)

«Το πρώτο καθήκον των μελών είναι να επιτύχουν τη δική τους ενότητα και αρμονία με σκοπό να επιφέρουν καλά αποτελέσματα. Αν δεν υπάρχει ενότητα, ή η Επιτροπή γίνεται αιτία δυσαρμονίας, αναμφισβήτητα, είναι καλύτερο να μην υπάρχει...»

«Συνεπώς, όταν εδραιωθεί η ενότητα των μελών της Επιτροπής, το δεύτερο καθήκον τους είναι να μελετούν τους στίχους και τις προσευχές, να βρίσκονται σε μια κατάσταση ευλάβειας και στοχασμού έτσι που να βλέπει ο ένας τον άλλον σαν να βρίσκονταν στην παρουσία του Θεού.»

(Star of the West, vol. VIII, No. 9, p. 114) (23)

## **Από τις Γραφές του Σόγι Εφέντι και επιστολές που γράφτηκαν εκ μέρους του**

«Ας λάβουμε επίσης υπόψη ότι το βασικό χαρακτηριστικό της Υπόθεσης του Θεού δεν είναι δικτατορική εξουσία αλλά ταπεινή αλληλεγγύη, όχι αυθαίρετη εξουσία, αλλά το πνεύμα ειλικρινούς και στοργικής συζήτησης. Τίποτα εκτός από το πνεύμα ενός αληθινού Μπαχάι δεν μπορεί να ελπίζει ότι θα συμβιβάσει τις αρχές του ελέους και της δικαιοσύνης, της ελευθερίας και υπακοής, της ιερότητας του δικαιώματος του ατόμου και της υποταγής, της επαγρύπνησης, διακριτικότητας και σύνεσης από τη μια πλευρά και της αλληλεγγύης, ειλικρίνειας και θάρρους από την άλλη».

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 23 Φεβρουαρίου, 1924 προς τους φίλους στην Αμερική, Bahá'í Administration, p.63)  
(24)

«Τα καθήκοντα εκείνων τους οποίους οι φίλοι έχουν εκλέξει ελεύθερα και συνειδητά ως αντιπροσώπους τους είναι εξίσου ζωτικά και δεσμευτικά όσο και οι υποχρεώσεις εκείνων που τους έχουν εκλέξει. Έργο τους δεν είναι να υπαγορεύουν αλλά να συζητούν και να συζητούν όχι μόνο μεταξύ τους αλλά όσο το δυνατόν περισσότερο με τους φίλους τους οποίους εκπροσωπούν. Πρέπει να βλέπουν τον εαυτό τους μόνο κάτω από το πρίσμα των εκλεγμένων οργάνων για μια πιο αποδοτική και αξιοπρεπή παρουσίαση της Υπόθεσης του Θεού. Δε θά'πρεπε ποτέ να οδηγηθούν στο να νομίσουν ότι είναι τα κεντρικά στολίδια του σώματος της Υπόθεσης, ουσιαστικά ανώτεροι από τους άλλους στην ικανότητα ή στο αξίωμα και οι μόνοι που προωθούν τις διδασκαλίες και τις αρχές της. Πρέπει να προσεγγίζουν το έργο τους με απόλυτη ταπεινότητα και να προσπαθούν, με την αμεροληψία τους, το

υψηλό τους αίσθημα δικαιοσύνης και καθήκοντος, την ειλικρίνειά τους, τη μετριοπάθειά τους, την απόλυτη αφοσίωσή τους στην ευημερία και στα συμφέροντα των φίλων, της Υπόθεσης και της ανθρωπότητας, να κερδίσουν όχι μόνο την εμπιστοσύνη και την πραγματική υποστήριξη και το σεβασμό εκείνων που υπηρετούν, αλλά επίσης και την εκτίμηση και την αληθινή τους στοργή. Πρέπει πάντα να αποφεύγουν το πνεύμα της αποκλειστικότητας, την ατμόσφαιρα της μυστικοπάθειας, να απαλλαγούν από μια αυταρχική στάση και να αποβάλουν κάθε μορφή προκατάληψης και πάθους από τις συζητήσεις τους. Θα πρέπει, μέσα στα όρια μιας σοφής διακριτικότητας, να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των φίλων, να τους γνωστοποιούν τα σχέδιά τους, να μοιράζονται μαζί τους τα προβλήματα και τις ανησυχίες τους και να ζητούν τη συμβουλή και την καθοδήγησή τους. Και όταν τους ζητηθεί να βγάλουν μια ορισμένη απόφαση, θα πρέπει μετά από αμερόληπτη, εναγώνια και εγκάρδια συζήτηση, να στραφούν προς το Θεό με προσευχές και με σοβαρότητα, βεβαιότητα και θάρρος να δώσουν την ψήφο τους και να συμμορφωθούν με τη φωνή της πλειοψηφίας, η οποία γνωρίζουμε από τον Αμπντολ-Μπαχά ότι είναι η φωνή της αλήθειας, που δεν πρέπει να αμφισβητείται ποτέ και πάντα να τίθεται ολόψυχα σε εφαρμογή. Σε αυτή τη φωνή πρέπει οι φίλοι να ανταποκρίνονται ολόκαρδα και να τη θεωρούν το μόνο μέσο που μπορεί να εξασφαλίσει την προστασία και την πρόοδο της Υπόθεσης.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 23 Φεβρουαρίου, 1924 προς τους φίλους στην Αμερική, Bahá'í Administration, p.64)  
(25)

«Οχι σπάνια και μάλιστα συχνά, οι πιο ταπεινοί, αμαθείς και άπειροι ανάμεσα στους φίλους, εμπνευσμένοι από τη δύναμη και μόνο της ανιδιοτελούς και ένθερμης αφοσίωσης, προσφέρουν ένα ξεχωριστό και αξιοσημείωτο μερίδιο σε μια εξαιρετικά περίπλοκη συζήτηση σε ένα ορισμένο Συμβούλιο.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 29 Ιανουαρίου, 1925 προς το Εθνικό Πνευματικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά, Bahá'í Administration, p. 79)  
(26)

«Πραγματικά, ο Κύριός μας ο Αμπντολ-Μπαχά έτρεφε πάντα την επιθυμία, οι φίλοι στα συμβούλιά τους, τόσο τοπικά όσο και εθνικά, με την ειλικρίνειά τους, την τιμιότητα του σκοπού τους, την αγνότητα του νου τους και την πληρότητα των συζητήσεών τους, να φτάνουν σε ομοφωνία σε όλα τα ζητήματα.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 29 Ιανουαρίου, 1925 προς το Εθνικό Πνευματικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά, Bahá'í Administration, p. 80)  
(27)

«Όσον αφορά τη συμμετοχή ορισμένων ατόμων σε συναντήσεις των Συμβουλίων και έπειτα από προσκλήσεις αυτού του σώματος, ο Σόγι Εφέντι θεωρεί αυτό σαν συμβουλή ειδικού, κάτι που είναι απολύτως αναγκαίο για μια καλή διαχείριση. Τα μέλη του Συμβουλίου δεν είναι απαραίτητο να γνωρίζουν τα πάντα για το κάθε θέμα, επομένως μπορούν να προσκαλέσουν άτομα που διαθέτουν πείρα σε αυτό το ζήτημα για να παραβρεθούν στις συναντήσεις τους και να εξηγήσουν τις απόψεις τους. Αλλά φυσικά δε θα έχουν κανένα δικαίωμα ψήφου.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 23 Οκτωβρίου 1926, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς το Εθνικό Πνευματικό Συμβούλιο των Βρετανικών Νήσων)  
(28)

«Μας έχει πει συχνά ο Αμπντολ-Μπαχά ότι κάτω από αυτές τις συνθήκες πρέπει να συμβουλευόμαστε τους φίλους μας, ιδιαίτερα τα Συμβούλια, και να επιζητούμε την καθοδήγησή τους. Θα ήταν καλό αν ακολουθούσατε αυτή τη συμβουλή και εμπιστευόσαστε μερικούς φίλους. Ενδεχομένως η θέληση του Θεού επιτυγχάνεται καλύτερα μέσα από τη συζήτηση.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 12 Νοεμβρίου 1930, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό)  
(29)

«Με τη σωστή συζήτηση είναι βέβαιο ότι θα βρεθεί κάποια μέθοδος. Δεν χρειάζεται να περιμένει κανείς μέχρι να συσταθεί ένα Συμβούλιο, για ν' αρχίσει τη συζήτηση. Η γνώμη δύο ευσυνείδητων ψυχών είναι πάντα καλύτερη από τη γνώμη μίας ψυχής.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 16 Ιουνίου 1932, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό)  
(30)

«Η αρχή της συζήτησης, η οποία συνιστά έναν από τους βασικούς νόμους της Διαχείρισης, πρέπει να εφαρμόζεται σε όλες τις Μπαχάι δραστηριότητες που επηρεάζουν τα συλλογικά συμφέροντα της

Πίστης, διότι μέσα από τη συνεργασία και την ανταλλαγή σκέψεων και απόψεων μπορεί η Πίστη να διαφυλάξει και να φροντίσει καλύτερα τα συμφέροντά της. Η ατομική πρωτοβουλία, η προσωπική ικανότητα και επινοητικότητα, παρόλο που είναι απαραίτητες [ιδιότητες], αν δεν υποστηριχτούν και δεν ενισχυθούν από τις συλλογικές εμπειρίες και τη σύνεση της ομάδας, είναι εντελώς ανίκανες να επιτύχουν ένα τόσο πελώριο έργο.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 30 Αυγούστου 1933, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό)

(31)

«Η συζήτηση, ειλικρινής και αδέσμευτη, είναι η βάση αυτής της μοναδικής τάξης.»

(Από ένα υστερόγραφο γραμμένο από το Σόγι Εφέντι σε μια επιστολή με ημερομηνία 18 Νοεμβρίου 1933, προς το Εθνικό Πνευματικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά)

(32)

«Οι πιστοί πρέπει να έχουν εμπιστοσύνη στις οδηγίες και στις εντολές του συμβουλίου τους, ακόμη κι αν δεν είναι πεπεισμένοι για το πόσο δίκαιες ή σωστές είναι. Όταν το συμβούλιο μέσα από την πλειοψηφία των μελών του φτάνει σε μια απόφαση, οι φίλοι πρέπει να υπακούσουν σ' αυτό πρόθυμα. Ειδικά εκείνα τα μέλη που διαφωνούν μέσα στο συμβούλιο, των οποίων η γνώμη είναι αντίθετη με εκείνη της πλειοψηφίας των υπόλοιπων μελών, πρέπει να αποτελέσουν ένα καλό παράδειγμα για την κοινότητα, θυσιάζοντας τις προσωπικές τους γνώμες για να υπακούσουν στην αρχή της πλειοψηφίας που είναι η βάση της λειτουργίας όλων των Μπαχάι συμβουλίων.

«Προτού όμως καταλήξει η πλειοψηφία σε κάποια απόφαση, δεν είναι μόνο το δικαίωμα αλλά και η ιερή υποχρέωση κάθε μέλους να εκφράσει ελεύθερα και ανοιχτά τις απόψεις του, χωρίς να φοβάται ότι θα δυσαρεστήσει ή θα χάσει τη φιλία οποιουδήποτε από τα υπόλοιπα μέλη. Ενόψει αυτής της σημαντικής διαχειριστικής αρχής της ειλικρινούς και ανοιχτής συζήτησης, ο Φύλακας θα σας συμβούλευε να εγκαταλείψετε τη μέθοδο όπου ζητάτε από άλλα μέλη να εκφράσουν τη γνώμη και τις προτάσεις σας. Αυτός ο έμμεσος τρόπος έκφρασης της γνώμης σας στο Συμβούλιο, όχι μόνο δημιουργεί μια ατμόσφαιρα μυστικοπάθειας που είναι πολύ αντίθετη με το πνεύμα της Υπόθεσης, αλλά οδηγεί επίσης σε πολλές παρεξηγήσεις και επιπλοκές. Τα μέλη του συμβουλίου πρέπει να έχουν το θάρρος της γνώμης τους, αλλά πρέπει επίσης να εκφράζουν εγκάρδια και ανεπιφύλακτη υποταγή στην καλά εξετασμένη κρίση και στις οδηγίες της πλειοψηφίας των υπόλοιπων μελών.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 28 Οκτωβρίου 1935, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό)

(33)

«Μέσα από τη σύγκρουση προσωπικών απόψεων, όπως δηλώνει ο Αμπντολ-Μπαχά, ανάβει συχνά η σπίθα της αλήθειας και αποκαλύπτεται η Θεία καθοδήγηση. Οι φίλοι επομένως δεν πρέπει να νιώθουν αποθάρρυνση στις διαφορές απόψεων που μπορεί να επικρατούν ανάμεσα στα μέλη ενός συμβουλίου, διότι αυτές, όπως έχει δείξει η εμπειρία και όπως πιστοποιούν τα λόγια του Αμπντολ-Μπαχά, εκπληρώνουν μια πολύτιμη λειτουργία σε όλες τις συζητήσεις του Συμβουλίου. Μόλις όμως εξακριβωθεί η γνώμη της πλειοψηφίας, όλα τα μέλη πρέπει αυτόματα και ανεπιφύλακτα να την υπακούσουν και να την εκτελέσουν με αφοσίωση. Η υπομονή και η αυτοσυγκράτηση, ωστόσο, πρέπει συνεχώς να χαρακτηρίζουν τις συζητήσεις και διαβουλεύσεις των εκλεγμένων αντιπροσώπων της τοπικής κοινότητας, και δεν πρέπει να γίνονται άκαρπες και εξαντλητικές συζητήσεις κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 18 Απριλίου 1939, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό)

(34)

«Στην τελευταία σας ερώτηση σχετικά με τις περιπτώσεις όπου εκείνοι που χρειάζονται για τη συζήτηση δεν είναι διαθέσιμοι και κάποιος είναι αβέβαιος για την πορεία που πρέπει να ακολουθηθεί σε ένα σημαντικό ζήτημα, ρωτάτε αν του είναι επιτρεπτό να καταφύγει στην πρακτική του 'εστεχαρέ'<sup>2</sup> χρησιμοποιώντας το Κιτάμπ-ι-Ακντάς. Ο Φύλακας έχει δηλώσει ότι σε τέτοιες περιπτώσεις αυτό που είναι απαραίτητο και ουσιαστικό για το άτομο είναι να στρέψει την καρδιά του ολοκληρωτικά προς το Θεό και να ικετέψει για βοήθεια από την Πηγή της χάρης και της έμπνευσης και τίποτε άλλο. Αν είναι δυνατόν να αναβληθεί η απόφαση, αυτό θα ήταν προτιμότερο και σωστότερο μέχρις ότου διατεθούν τα μέσα για τη συζήτηση.»

---

<sup>2</sup> Αυτή είναι μια διαδικασία μαντικής, όπως γίνεται και στη βιβλιομαντεία, κατά την οποία ανοίγεται ένα Ιερό Βιβλίο στην τύχη και ζητείται καθοδήγηση στο πρόβλημα κάποιου διαβάζοντας τα κείμενα του Βιβλίου στη σελίδα που ανοίχτηκε.



(Από μια επιστολή με ημερομηνία 23 Απριλίου 1941, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό, μεταφρασμένη από τα περσικά) (35)

«Η θεραπεία της δυσαρμονίας σε ένα συμβούλιο δεν μπορεί να είναι η παραίτηση ή η αποχή οποιουδήποτε από τα μέλη του. Το Συμβούλιο πρέπει να μάθει, παρά τα ενοχλητικά στοιχεία, να συνεχίζει να λειτουργεί σαν ένα σύνολο, διαφορετικά όλο το σύστημα θα αμφισβητηθεί με την εισαγωγή εξαιρέσεων στον κανόνα.

«Οι πιστοί, αγαπώντας την Υπόθεση πάνω από όλα και δίνοντας προτεραιότητα στα συμφέροντά της, πρέπει να είναι έτοιμοι να υποστούν τις δυσκολίες που συνεπάγονται, όποια κι αν είναι η φύση τους. Μόνο με μια τέτοια επιμονή και αυτοθυσία μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα διαφυλάξουμε τους θείους θεσμούς μας από τη μία και από την άλλη θα αναγκάσουμε τον εαυτό μας να γίνει ευγενέστερος, καλύτερο όργανο για την υπηρεσία αυτής της ένδοξης Πίστης.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 20 Νοεμβρίου 1941, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό)  
(36)

«Οι ερωτήσεις που κάνετε στην επιστολή σας όσον αφορά την ατομική καθοδήγηση έχουν δύο όψεις, μπορεί να πει κανείς. Είναι καλό οι άνθρωποι να στρέφονται προς το Θεό και να ικετεύουν τη βοήθειά Του για την επίλυση των προβλημάτων τους και την καθοδήγηση των πράξεών τους, ακόμη και καθημερινά στη ζωή τους, αν νιώθουν αυτή την επιθυμία. Αλλά δεν μπορούν ενδεχομένως να επιβάλλουν εκείνο που νομίζουν ότι είναι η δική τους καθοδήγηση σε κανέναν άλλον πόσο μάλλον σε Συμβούλια ή Επιτροπές, εφόσον ο Μπαχάολλα έχει ρητά ορίσει το νόμο της συζήτησης και δεν έχει ποτέ αφήσει να υπονοηθεί ότι μπορεί να αντικατασταθεί από κάτι άλλο.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 25 Ιανουαρίου 1943, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό)  
(37)

«Ο Φύλακας σας συμβουλεύει να απευθυνθείτε και σε άλλους γιατρούς και να ακολουθήσετε τη γνώμη της πλειοψηφίας.»<sup>3</sup> (38)

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 14 Φεβρουαρίου 1945, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό, μεταφρασμένη από τα περσικά)

«Υπογραμμίσατε ότι σε συμβουλευτικά σώματα μπορεί να συμβεί μερικές φορές σε μια ορισμένη περίπτωση η γνώμη ενός από τα μέλη να είναι καλύτερη και να έχει περισσότερη αξία από τη γνώμη των άλλων, αλλά αυτά τα μέλη να μην είναι πρόθυμα να αποδεχτούν μια τέτοια γνώμη. Ο Φύλακας δήλωσε ότι είναι απαραίτητο και επιβάλλεται να συζητούμε με ειλικρίνεια και με αγνά κίνητρα προτού καταλήξουμε σε μια απόφαση. Μόλις ληφθεί η απόφαση, επιβάλλεται σε όλους να ακολουθήσουν τη γνώμη της πλειοψηφίας, να την επιβάλλουν και να τη θέσουν σε ισχύ, ακόμη κι αν η απόφαση είναι εσφαλμένη.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 12 Ιανουαρίου 1946, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό, μεταφρασμένη από τα περσικά) (39)

«Όλοι έχουμε το δικαίωμα της γνώμης μας, είναι αναπόφευκτο ότι σκεφτόμαστε διαφορετικά, αλλά ένας Μπαχάι πρέπει να αποδέχεται την απόφαση της πλειοψηφίας του συμβουλίου του, γνωρίζοντας ότι η αποδοχή και η αρμονία - ακόμη κι αν έχει γίνει κάποιο λάθος - είναι αυτά που έχουν πραγματικά σημασία, και όταν υπηρετούμε την Υπόθεση σωστά, με τον Μπαχάι τρόπο, ο Θεός θα επανορθώσει στο τέλος όποια λάθη γίνουν.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 19 Οκτωβρίου 1947, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό)  
(40)

«Δεν απαιτείται από τους Μπαχάι να ψηφίζουν σε ένα συμβούλιο ενάντια στη συνείδησή τους. Είναι καλύτερο να υποκύψουν στη γνώμη της πλειοψηφίας και να την καταστήσουν ομόφωνη. Δεν είναι όμως υποχρεωμένοι να πράξουν έτσι. Εκείνο που πρέπει να κάνουν, ωστόσο, είναι να υπακούσουν στην απόφαση της πλειοψηφίας, αφού αυτό είναι εκείνο που θα έχει αποτέλεσμα. Δεν πρέπει να περιφέρονται υπονομεύοντας το συμβούλιο και λέγοντας ότι διαφωνούσαν με την πλειοψηφία. Με άλλα λόγια, πρέπει να θέτουν την Υπόθεση στην πρώτη θέση και όχι τις δικές τους απόψεις. Ένα μέλος του Πνευματικού Συμβου-

---

<sup>3</sup> Αυτή η συμβουλή δόθηκε από το Φύλακα σε μια περίπτωση όπου κάποιος ζήτησε την καθοδήγηση του Φύλακα επειδή κατά την άποψη ενός γιατρού ήταν απαραίτητη μια εγχείριση, ενώ κάποιος άλλος γιατρός δεν θεωρούσε αυτή την εγχείριση απαραίτητη.

λίου μπορεί να ζητήσει από τα μέλη του συμβουλίου να επανεξετάσουν ένα ζήτημα, αλλά δεν έχει κανένα δικαίωμα να τους πείσει ή να δημιουργήσει δυσαρμονία επειδή δεν αλλάζουν. Η ομοφωνία ψήφων είναι προτιμότερη, αλλά σίγουρα δεν μπορεί να επιβληθεί στα μέλη του συμβουλίου με τεχνητές μεθόδους τέτοιες που χρησιμοποιούνται από άλλες κοινωνίες.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 19 Οκτωβρίου 1947, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό)  
(41)

«Οι Μπαχά πρέπει να μάθουν να ξεχνούν προσωπικότητες και να ξεπερνούν την επιθυμία - που είναι τόσο φυσική στους ανθρώπους - να παίρνουν το μέρος κάποιου και να αγωνίζονται γι' αυτό. Πρέπει επίσης να μάθουν να χρησιμοποιούν πραγματικά τη σπουδαία αρχή της συμβουλευτικής συζήτησης.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 30 Ιουνίου 1949, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς το Εθνικό Πνευματικό Συμβούλιο της Γερμανίας και Αυστρίας.)  
(42)

«Δεν υπάρχουν ψήφοι διαφωνίας στην Υπόθεση. Όταν η πλειοψηφία ενός συμβουλίου αποφασίζει ένα θέμα, η μειονότητα, μας λέει ο Αμπντολ-Μπαχά, πρέπει να το αποδεχτεί. Το να επιμένει κανείς στην καταγραφή της αντίθετης ψήφου δεν είναι καλό και δεν επιτυγχάνει κανέναν εποικοδομητικό σκοπό.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 19 Μαρτίου 1950, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό.)  
(43)

«Ο Φύλακας λυπάται αλλά, σύμφωνα με τη δήλωση του Αμπντολ-Μπαχά που λέει ότι οι συσκέψεις των Συμβουλίων πρέπει να είναι μυστικές και απόρρητες, δεν είναι δυνατόν να παραβρίσκεται στη συνάντηση του Εθνικού Πνευματικού Συμβουλίου κάποιος που δεν είναι μέλος... Συχνά συζητούνται από τα Εθνικά Συμβούλια πολύ προσωπικά ζητήματα, επιζήμια για την τιμή και την ευαρέσκεια των άλλων, και ο κίνδυνος να προδοθεί η εχεμύθεια είναι ήδη μεγάλος με τους 9 εκλεγμένους αντιπροσώπους όλης της κοινότητας, πόσο μάλλον όταν εισάγονται και άτομα που δεν είναι μέλη του Συμβουλίου. Πρέπει απλώς να κάνετε τα πρακτικά σας λίγο πιο συνεπυγμένα και να θυσιάσετε, αν είναι ανάγκη, μέρος της αποτελεσματικότητας με σκοπό να ακολουθήσετε αυτή τη σημαντική αρχή.»<sup>4</sup>

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 5 Ιουλίου 1950, γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς το Εθνικό Πνευματικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Πολιτειών.)  
(44)

## Μηνύματα από τον Παγκόσμιο Οίκο Δικαιοσύνης

«Παρόλο που τα Τοπικά Πνευματικά Συμβούλια είναι κυρίως υπεύθυνα να συμβουλεύουν τους πιστούς όσον αφορά τα προσωπικά τους ζητήματα, μπορεί να υπάρξουν φορές, όπου κατά την κρίση του Εθνικού ή του Τοπικού Συμβουλίου, θα ήταν προτιμότερο να ανατεθούν συμβουλευτικά και παραινετικά καθήκοντα σε άτομα ή επιτροπές. Αυτό αφήνεται στην κρίση του Συμβουλίου.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 27 Μαρτίου 1966, προς το Εθνικό Πνευματικό Συμβούλιο της Βολιβίας.)  
(45)

«Είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσετε ότι το πνεύμα της Μπαχά συζήτησης είναι πολύ διαφορετικό από εκείνο που επικρατεί στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε μη-Μπαχά σώματα.

«Το ιδεώδες της Μπαχά συμβουλευτικής συζήτησης είναι να καταλήξει σε μια ομόφωνη απόφαση. Αν αυτό δεν είναι δυνατό πρέπει να γίνει ψηφοφορία. Όπως λέει ο αγαπημένος Φύλακας: '...Και όταν τους ζητηθεί να βγάλουν μια ορισμένη απόφαση, θα πρέπει μετά από αμερόληπτη, εναγώνια και

---

<sup>4</sup> Η συμβουλή δόθηκε από το Φύλακα σε απάντηση κάποιας παράκλησης του Εθνικού Πνευματικού Συμβουλίου να είναι ένα άτομο που δεν είναι μέλος παρόν στη διάρκεια των συζητήσεων για να παίρνει σημειώσεις και να κρατάει τα πρακτικά των αποφάσεων του Συμβουλίου. Αυτό δεν αντιβαίνει στις οδηγίες που δόθηκαν στο δεύτερο απόσπασμα στη σελίδα 8.

εγκάρδια συζήτηση, να στραφούν προς το Θεό με προσευχές και με σοβαρότητα, βεβαιότητα και θάρρος να δώσουν την ψήφο τους και να συμμορφωθούν με τη φωνή της πλειοψηφίας, η οποία γνωρίζουμε από τον Κύριο ότι είναι η φωνή της αλήθειας, που δεν πρέπει να αμφισβητείται ποτέ και πάντα να τίθεται ολόψυχα σε εφαρμογή.’

«Μόλις ληφθεί κάποια απόφαση γίνεται η απόφαση όλου του Συμβουλίου κι όχι μόνο εκείνων των μελών που έτυχε να ανήκουν στην πλειοψηφία.

«Όταν προτείνεται να γίνει ψηφοφορία για κάποιο θέμα, κάποιο μέλος του Συμβουλίου μπορεί να νομίζει ότι υπάρχουν επιπλέον στοιχεία και απόψεις που πρέπει να ερευνηθούν προτού μπορέσει να αποφασίσει και να ψηφίσει ευφυώς την πρόταση. Πρέπει να εκφράσει αυτή την αίσθηση στο Συμβούλιο και εναπόκειται στο Συμβούλιο να αποφασίσει αν χρειάζεται ή όχι περαιτέρω συζήτηση πριν από την ψηφοφορία.

«Οποτεδήποτε αποφασίζεται να γίνει ψηφοφορία για κάποια πρόταση, το μόνο που απαιτείται είναι να διαπιστωθεί πόσα από τα μέλη είναι υπέρ αυτής. Αν αυτή είναι η πλειοψηφία των όσων παρίστανται, η πρόταση περνάει. Αν είναι η μειοψηφία η πρόταση ακυρώνεται. Συνεπώς το όλο θέμα της ‘αποχής’ δεν υφίσταται στην Μπαχάι ψηφοφορία. Το μέλος που δεν ψηφίζει υπέρ μιας πρότασης ψηφίζει, στην ουσία, κατά της πρότασης, ακόμη κι αν εκείνη τη στιγμή νομίζει ο ίδιος ότι δεν μπορεί να αποφασίσει για το θέμα.»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 6 Μαρτίου 1970, προς το Εθνικό Πνευματικό Συμβούλιο του Καναδά.)

(46)

«Ελήφθη η επιστολή σας της 14ης Φεβρουαρίου 1973 στην οποία ρωτούσατε για τις χρησιμότητες της Μπαχάι συζήτησης.

«Αυτό, βέβαια, είναι ένα θέμα στο οποίο πρέπει να αποφευχθεί η αδιαλλαξία.

«Όταν ένας πιστός έχει κάποιο πρόβλημα για το οποίο πρέπει να πάρει μια απόφαση, έχει μπροστά του μερικές διεξόδους. Αν είναι ένα θέμα που επηρεάζει τα συμφέροντα της Πίστης πρέπει να συζητήσει με το ανάλογο Συμβούλιο ή επιτροπή, αλλά τα άτομα έχουν πολλά προβλήματα που είναι καθαρά προσωπικά και δεν έχουν καμιά υποχρέωση να μεταφέρουν τέτοια προβλήματα στους θεσμούς της Πίστης. Πραγματικά, αφού οι ανάγκες του διδασκαλικού έργου είναι τόσο επιτακτικές, είναι καλύτερο οι φίλοι να μην επιβαρύνουν τα Συμβούλιά τους με προσωπικά προβλήματα τα οποία μπορούν να λύσουν μόνοι τους.»

«Ένας Μπαχάι που έχει ένα πρόβλημα μπορεί να θέλει να πάρει τη δική του απόφαση για αυτό μετά από προσευχές και αφού ζυγίσει όλες τις πλευρές του στο δικό του νου. Μπορεί να προτιμήσει να ζητήσει τη συμβουλή φίλων ή επαγγελματιών συμβούλων όπως του γιατρού ή του δικηγόρου του έτσι που να μπορέσει να λάβει υπόψη του αυτή τη συμβουλή όταν αποφασίζει. Ή σε μια περίπτωση όπου εμπλέκονται διάφορα άτομα, όπως σε μια κατάσταση οικογενειακή, μπορεί να θελήσει να συγκεντρώσει όλους εκείνους που έχουν κάποια ανάμειξη έτσι ώστε να καταλήξουν σε μια συλλογική απόφαση. Επίσης δεν υπάρχει καμιά απολύτως αντίρρηση ένας Μπαχάι να ζητήσει από μια ομάδα ανθρώπων να συζητήσουν μαζί για ένα πρόβλημα που τον απασχολεί.

«Πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι όλη η συζήτηση στοχεύει στο να βρεθεί μια λύση σε κάποιο πρόβλημα και είναι κάτι πολύ διαφορετικό από το είδος του ομαδικού ξεγυμνώματος της ψυχής που είναι πολύ γνωστό σε μερικούς κύκλους στις μέρες μας και το οποίο αγγίζει τα όρια ενός είδους εξομολόγησης που απαγορεύεται στην Πίστη. Για το θέμα της εξομολόγησης ο γραμματέας του Φύλακα έγραψε εκ μέρους του σε έναν πιστό: Απαγορεύεται να εξομολογούμαστε σε οποιοδήποτε άτομο για τις αμαρτίες και τα ελαττώματά μας, όπως κάνουν οι καθολικοί στους ιερείς τους, ή να κάνουμε κάτι τέτοιο δημοσίως, όπως κάνουν μερικές θρησκευτικές αιρέσεις. Ωστόσο, αν έχουμε την αυθόρμητη επιθυμία να αναγνωρίσουμε ότι κάναμε σφάλμα σε κάτι, ή ότι έχουμε κάποιο ελάττωμα στο χαρακτήρα και να ζητήσουμε τη συγχώρηση και τη συγνώμη κάποιου άλλου, είμαστε εντελώς ελεύθεροι να το κάνουμε. Ο Φύλακας θέλει να υπογραμμίσει, ωστόσο, ότι δεν είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε αυτό. Εναπόκειται πλήρως στο άτομο.’»

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 19 Μαρτίου 1973, προς το Εθνικό Πνευματικό Συμβούλιο του Καναδά.)

(47)

«Η δήλωση που παραθέτετε<sup>5</sup> στη δεύτερη παράγραφο της επιστολής σας είναι από μια Πινακίδα του Αμπντολ-Μπαχά που απευθυνόταν από Εκείνον στους φίλους στην Τεχεράνη σε μια περίπτωση όπου, χωρίς τη γνώση του Πνευματικού Συμβουλίου και αντίθετα προς τους κανονισμούς της κυβέρνησης, ένας από τους φίλους ανέλαβε να τυπώσει το Κιτάμπ-ι-Ακντάς. Οι οδηγίες του Αμπντολ-Μπαχά που παραθέτετε δόθηκαν σε εκείνη την περίπτωση και μέσα σε εκείνο το πλαίσιο.

«Ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης έχει τονίσει ότι όταν ο Σόγι Εφέντι απαριθμεί τις λειτουργίες ενός Τοπικού Πνευματικού Συμβουλίου, στο Bahá'í Administration, σελίδα 37, υποδεικνύει ότι τα τοπικά ζητήματα που πρέπει να παραπέμπονται στο Τοπικό Πνευματικό Συμβούλιο είναι εκείνα που 'έχουν σχέση με την Υπόθεση'. Αυτό δεν σημαίνει, βέβαια, ότι τα προσωπικά προβλήματα δεν πρέπει να παραπέμπονται σε Μπαχάι Συμβούλια. Το Τοπικό Πνευματικό Συμβούλιο, ωστόσο, δεν είναι ο μόνος θεσμός ή παράγοντας στον οποίο μπορούν να στραφούν οι φίλοι για συζήτηση πάνω σε προσωπικά ζητήματα. Μια τέτοια συζήτηση μπορεί να κάνει κανείς με τα μέλη της οικογένειάς του, με φίλους, ή με ειδικούς. Για παράδειγμα σε μια από τις Πινακίδες Του ο Αμπντολ-Μπαχά προβλέπει την πιθανότητα να συσκέπτονται μαζί οι ειδικοί ενός επαγγέλματος.»

(48)

(Από μια επιστολή με ημερομηνία 8 Απριλίου 1975, προς έναν πιστό.)

---

<sup>5</sup> Βλέπε το δεύτερο απόσπασμα στη σελίδα 7 αυτής της συλλογής.